

רע"פ 5759/20 - אסאמה אזברגה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 5759/20

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: אסאמה אזברגה

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בעפ"ג 67116-01-20 מיום 21.7.2020 שניתן על ידי כב' השופטים יעקב שפסר, שמואל בורנשטין ועירית כהן; בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר

בשם המבקש: עו"ד מיכל קורן

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטים י' שפסר(סג"נ), ש' בורנשטין וע' כהן) מיום 21.7.2020 בעפ"ג 67116-01-20, בגדרו נדחה ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בכפר סבא (כב' השופט ע' פרייז (סג"נ)) בת"פ 54440-05-16.

רקע והליכים קודמים

1. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 20.8.2015 בשעות הצהריים, החנה המבקש את רכבו על המדרכה, ולאחר בקשתו של פקח עירוני (להלן: הפקח) כי יזיז את רכבו, העביר המבקש את רכבו לחניית אדום-לבן

עמוד 1

ויצא מהרכב. הפקח החל לרשום למבקש דו"ח, ובתגובה המבקש הכה בצווארו של הפקח ובעט בירכו השמאלית. כתוצאה, נגרם לפקח סימן אדום על צווארו, ומשהחל לברוח מהמקום, המבקש עקב אחריו, קילל אותו ואמר "אני אשורף אתכם". המבקש עקב אחרי הפקח עד למשרדי הפיקוח העירוני, אז הגיעה שוטרת, אליה המבקש סירב תחילה להתלוות ולבסוף התרצה. בדרכם לניידת המשטרה, המבקש צעק לעבר הפקחים שיראה להם מה זה, תוך שנופף בידיו. בשל מעשים אלה, יוחסו למבקש עבירת תקיפת עובד ציבור לפי סעיף 382א(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק), ועבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק.

המבקש הורשע, לאחר הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בביצוע העבירות שיוחסו לו בכתב האישום. משהמבקש עתיד היה להתחיל לבצע עבודות שירות בתיק אחר (להלן: התיק האחר), בית המשפט דחה את שמיעת הטיעונים לעונש והורה על הגשת חוות דעת הממונה על עבודות השירות (להלן: הממונה). לאחר שתי דחיות נוספות שניתנו לבקשת הממונה, התקבלה חוות דעת הממונה ממנה עלה כי המבקש ריצה בעבר ארבעה מאסרים בעבודות שירות; כי עבודות השירות בתיק האחר הופסקו ויתרת המאסר הושלמה מאחורי סורג ובריח; כי המבקש מאופיין בחוסר גבולות ומתקשה לקבל סמכות ומרות; וכי ניהול התיק דנן במקביל לעבודות השירות בתיק האחר לא מיתן את התנהלותו השלילית של המבקש. לבסוף, נקבע בחוות הדעת כי אינו ניתן להשמה בעבודות שירות.

בגזר הדין, בית המשפט קבע כי משהמבקש ביצע תקיפה ואיים על מספר פקחים, בזמנים ובמקומות שונים, ולא הורתע ממעורבות המשטרה, מתחייבת הטלת מאסר בפועל. עוד הבהיר בית המשפט כי אי שלחת המבקש לעבודות שירות לא נובעת מחוות דעתו של הממונה, אלא מכך שהעונש הראוי הינו מאסר בפועל. לפיכך, בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 3 ל-15 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט שקל לקולה את הודאת המבקש ואת הימנעותו מביצוע עבירות נוספות מאז העבירה בתיק דנן; ומנגד שקל לחומרה את עברו הפלילי, הכולל ריצוי מספר מאסרים בדרך של עבודות שירות; ואת קיומם של שני מאסרים מותנים שניתנו בנסיבות דומות ולא הרתיעו את המבקש. לבסוף, ועל אף שסבר כי ראוי היה להטיל על המבקש שנת מאסר, ובשל עמדת המשיבה, הטיל על המבקש עונש של 8 חודשי מאסר בפועל, הכוללים הפעלת מאסרים מותנים, מאסר מותנה, פיצוי בסך 1,000 ש"ח וקנס בסך 500 ש"ח.

2. ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי על גזר הדין נדחה. בית המשפט המחוזי עמד על כך שבגזר הדין נשקלו כל השיקולים הנדרשים, נסיבות ביצוע העבירה ומדיניות הענישה, והעונש נגזר בתוך המתחם שנקבע בהסדר בין הצדדים, ואף נקבע שחלק משמעותי מהמאסרים המותנים ירוצה בחפיפה למאסר בתיק דנן. עוד הבהיר בית המשפט המחוזי כי יש לשדר מסר ברור אשר לצורך בהגנה על עובדי ציבור, ולפיו לא תהיה סובלנות לביטוי אלימות כלפיהם. לבסוף, נקבע כי גזר הדין מאוזן, מידתי, ואף מקל, ואין הצדקה להתערב בו.

המבקש הגיש בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, היא הבקשה שלפניי, ויחד עמה הגיש בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר.

נימוקי הבקשה

3. המבקש סבור כי יש מקום ליתן לו רשות ערעור משעולות בעניינו שאלות בעלות חשיבות משפטית, ביחס לסירוב הממונה לאשרו לעבודות שירות, על אף שריצה עבודות שירות בעבר, וביחס לקביעה כי ראוי שעונשו ירוצה מאחורי סורג ובריח למרות חלוף מספר שנים מביצוע העבירה.

עמוד 2

4. לאחר עיון בבקשה על נספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.

הלכה היא כירשות ערעורב"גלגולשלישי" תינתן במקרים בהם מתעוררת שאלה עקרונית בעלת חשיבות משפטית או ציבורית החורגת מעניינים הפרטיים שלה צדדים, אובמקרים חריגים, משיקולי צדק או בשל חשש שנגרם למבקש עיוות דין מהותי (רע"פ 4081/20 טבדידשווילי נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (19.7.2020) (להלן: עניין טבדידשווילי)). הבקשה שלפניי אינה עומדת באמות המידה האמורות, חרף ניסיונו של המבקש לשוות לבקשה אצטלה עקרונית, משהיא ממקדת בעניינים הפרטיים ואינה מעוררת כל שאלה בעלת חשיבות משפטית.

כידוע, ריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות הוא פריווילגיה, אשר בבסיסה עומדת תכלית שיקומית, וקיומה מותנה בעמידה בציפיות הנלוות לביצוע עבודות שירות (עניין טבדידשווילי, פסקה 4). למבקש ניתנו הזדמנויות רבות לשנות את דרכיו, בדמות ארבעה מאסרים לריצוי בדרך של עבודות שירות ודחיית גזר הדין בתיק דנן עד לסיום ריצוי עבודות שירות בתיק האחר, כאשר את יתרתן ריצה מאחורי סורג ובריה בשל תפקוד לקוי. לפיכך, איני סבור כי המבקש עומד בציפיות הנלוות למי שראוי להטיל עליו מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, וממילא אין בחלוף הזמן הנטען על ידי המבקש כדי לשנות ממסקנתי.

5. בית משפט השלום הבהיר כי קביעת העונש לריצוי מאחורי סורג ובריה לא מבוססת על חוות דעתו של הממונה, אלא על חציית מעשיו של המבקש "רף איכותי", ולפיכך, לא מצאתי כי יש בטענת המבקש בדבר סירוב הממונה לאשרו לריצוי מאסר בעבודות שירות, כדי להצדיק מתן רשות ערעור.

6. סוף דבר, הבקשה למתן רשות ערעור נדחית, וממילא, נדחית גם הבקשה לעיכוב ביצוע. המבקש יתייצב לריצוי עונשו כאמור בפסק דינו של בית המשפט המחוזי מיום 21.7.2020.

ניתנה היום, ג' באלול התש"פ (23.8.2020).

ש ו פ ט